

них і привабливих для України ідей, спрямована на підвищення рівня інвестицій та покращення інвестиційного клімату в державі.

Таким чином, транскордонне співробітництво є складовою частиною світогосподарських інтеграційних процесів та специфічним рівнем цілісної системи міжнародних економічних відносин глобального порядку. Воно є видом і складовою частиною системи міжнародних відносин на місцевому та міждержавному рівнях, де матеріалізуються та практично проявляються результати глобальних і євроінтеграційних процесів, та є необхідною складовою частиною процесу європейської інтеграції і ґрунтується, передусім, на співпраці прикордонних регіонів сусідніх держав.

Список використаної літератури

1. Внукова Н.М. Фінансові послуги в кластерних ініціативах транскордонного співробітництва [Текст]/ Н.М. Внукова // Проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні: матеріали III міжнародної науково-практичної конференції / КНТЕУ. – К., 2007. – С. 54–56.
2. Дубовик В. Досвід міжнародної співпраці в рамках євро регіонів. Перспективи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uspishnaukraina.com.ua/ru/analitics/4/31.html>. – Назва з екрана.
3. Про транскордонне співробітництво [Електронний ресурс]: Закон України від 24.06.2004 р. за №1861-IV. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1861-15>. – Назва з екрана.
4. Ільченко Н.М. Транскордонне співробітництво в Україні: перспективи розвитку євро регіонів [Електронний ресурс] / Н. М. Ільченко.// Державне будівництво. – 2012. –№: 2. – Режим доступу : http://www.pbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2012_2_37. – Назва з екрана.
5. Терещенко Т. В. Теоретичні засади транскордонного співробітництва [Текст] / Т.В. Терещенко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2004. – № 3. – С. 82–87.

М. Г. Шевченко

студ. I скороченого курсу

спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: ст. викл. С.О. Нікола

АНТИМОНОПОЛЬНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА: ЮРИДИЧНИЙ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТИ

Монополія це такий тип будови ринку, в якому існує тільки один продавець певного товару. Підприємство чи інше утворення, що займає монопольне становище на ринку називається монопольне утворення [1, с. 95].

Для припинення зловживання монопольним становищем існує сукупність заходів держави – антимонопольна політика. Держава, виконуючи свої обов'язки, повинна створити антимонопольне законодавство для регулювання діяльності монополій та передбачення відповідальності за недобросовісну конкуренцію.

Для контролю над дотримання антимонопольного законодавства держава створює орган, який повинен вносити пропозиції щодо змін законодавства даного напрямку.

Сьогодні в Україні створено цілісну систему правових та організаційних механізмів антимонопольної діяльності, яка відповідає сучасним нормам Європейського Союзу і загальносвітовим тенденціям.

Антимонопольне законодавство в Україні представлено Законами України: «Про обмеження монополізму і недопущення і недобросовісної конкуренції в підприємницькій діяльності» (1992 р.), «Про захист від недобросовісної конкуренції» (1996 р.), «Про природні монополії» (2000 р.), «Про захист економічної конкуренції» (2001 р.), «Про Антимонопольний комітет України» (1993 р.) та ін.

Антимонопольний комітет України є державним органом із спеціальним статусом, метою діяльності якого є забезпечення державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності.

Основні порушення конкурентного законодавства: зловживання монопольним становищем, антиконкурентні узгоджені дії, недобросовісна конкуренція, здійснення концентрації без отримання відповідного дозволу Антимонопольного комітету України та неподання інформації на вимогу Антимонопольного комітету України.

Фундаментальними нормативними актами, що закріплюють і регулюють питання відповідальності за порушення антимонопольного законодавства, є Закон України «Про захист економічної конкуренції» від 11.01.2001 р. № 2210-III та Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» від 07.06.96 р. № 236/96-ВР.

Закон у розділі VIII передбачає відповідальність за порушення конкурентного законодавства, зокрема у вигляді накладення штрафів, примусового поділу, застосування відповідно до законодавства адміністративної відповідальності посадових осіб. Крім того, Закон передбачає можливість звернення до суду із заявою про відшкодування шкоди у подвійному розмірі, зокрема за зловживання монопольним становищем [2, ст. 50].

Штрафи – це найпоширеніший вид відповідальності за порушення антимонопольного законодавства. Штрафи обраховуються у процентному відношенні до доходу від реалізації за останній звітний рік, що передував року, в якому буде накладено штрафні санкції.

У законодавстві передбачено три «ланки» штрафних санкцій, які залежать від виду порушення. Це штрафи у розмірі до 10% доходу; до 5% доходу; до 1% доходу. Якщо інформація про доходи відсутня, то штраф розраховують у неоподаткованих мінімумах доходів громадян.

Частина порушень антимонопольного законодавства припадає на зловживання монопольним (домінуючим) становищем. Найчастішими порушеннями антимонопольного законодавства є антиконкурентні узгоджені дії (у т. ч. органів державної влади) [3].

Існують рекомендаційні роз'яснення Антимонопольного комітету України «Щодо застосування положень частин другої, п'ятої та шостої статті 52 Закону України «Про захист економічної конкуренції», частини першої та другої статті 21 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» № 6-пр від 16.02.2016 р. Прийняття цих роз'яснень позитивно впливає на уніфікацію підходів до визначення штрафних санкцій.

Антимонопольна політика в Україні захищає створене конкурентне середовище та підвищує функціональність конкурентних відносин. Конкурентне законодавство містить достатню кількість ефективних інструментів припинення порушення, у тому числі завдяки притягненню до відповідальності. Основна функція Антимонопольного комітету України – не наповнення бюджету великими штрафами, а ефективний захист економічної конкуренції, в тому числі за рахунок активного адвокатування конкуренції в Україні.

Список використаної літератури

1. Економічна теорія : навч. посіб. [Текст]/ Л. С. Шевченко, О. А. Гриценко, О.С.Марченко та ін. ; за заг. ред. Л. С. Шевченко. – Х. : Право, 2016. – 268 с.
2. Про захист економічної конкуренції [Електроний ресурс]: Закон України від 11.01.2001 р. №2210-III. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/go/2210-14>. – Назва з екрана.
3. Офіційний веб-сайт Державного комітету статистики України [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>. – Назва з екрана.